

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

Apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet

Inscrisă în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil: Nic. Nicoară-Dobârceanu

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Pe pământ pace!

Ne întrebăm, cutremurați, cum mai cutează omenirea să întâmpine praznicul Nașterii Domnului cu solia adusă de îngeri în cea mai preluminată noapte din istoria lumii: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace și între oameni bună învoire”? Dacă nu tot neamul omenesc, fiindcă mai sunt și azi milioane de oameni cari nu au auzit cuvântul Evangheliei — cum mai îndrăznesc neamurile creștine să mai spună acestea sfinte cuvinte pe cari le-au alungat din viața lor, și se pare că nu mai cred în ele? Dacă s'ar mai coborî și azi cetele îngerești pe scară de lumină să cânte ca în noaptea sfântă a Nașterii Mântuitorului, s'ar întoarce îngrozite în ceruri, văzând grozăviile ce se petrec pe pământ și chiar între popoarele creștine!

Și totuși cântăm și la acest Crăciun însângerat cântarea îngerească din noaptea Nașterii, deși nu se mai potrivește zilelor noastre crunte! Să cântăm poate cu mai arzătoare dorință și nădejde decât în vremuri așezate de pace, pentru că nu există azi în sufletele milioaneilor și milioaneilor de oameni alt suspin mai adânc și mai înlăcrămat decât strigătul după binecuvântata pace!

Programul de viață nouă adus în lume de Mântuitorul, și vestit în preasfânta Noapte a Nașterii, s'a înfipt adânc cu rădăcinile în sufletul omenirii creștine, ca dorință veșnică, un dor nepotolit și însuși alergarea după fericire. Căci mulțumire, liniște și fericire, fără pace, creștinul nu poate avea.

Dorim, cu tot sufletul, pacea vestită de îngeri în noaptea de Crăciun, și totuși nu o avem. Pentru că pacea aceasta nu poate coborî pe pământ, nu poate exista între popoare, înainte de a fi coborât în sufletul fiecărui creștin. După cântarea îngerilor, după polia și lozinca ce ne-a adus-o Nașterea Domnului, pace nu poate fi în lume decât dacă oamenii dau mărire cuvenită lui Dumnezeu și cu bunăvoință încre ei, adecă cu dragoste de Dumnezeu și de aproapele.

Cântarea îngerească a vestit înainte ceace avea să propovăduiască și să învețe pe oameni, după treizeci de ani, Mântuitorul lumii.

Într'adevăr, El a adus din cer și a vestit în lume un nou program de viață pentru omenire. Miezul Evangheliei sale este că toți oamenii sunt fiii lui Dumnezeu, frați între ei, și că, prin urmare, pe Domnul din ceruri trebuie să-l iubim și să-l slujim ca părințele și Ziditorul nostru, iar pe ceilalți oameni să-i iubim ca pe frații noștri. Nu ura, dușmănia, răzvrătirea, e legea vieții omenesci pentru a putea trăi în pace, ci iubirea.

Acesta e crezul cel nou, crezul cel creștin vestit și de cetele îngerilor în noaptea Nașterii. Era un crez unic, desigur, căci în păgânism de așa ceva nu s'a auzit. În păgânitate a stăpânit legea dușmăniei și a urii, și a coborât omenirea în toate nenorocirile. În creștinism legea de temelie e legea iubirii, ea singură poate să-i ducă pe oameni la fericire la pace. Nu omul lup pentru deaproapele său, ci omul frate, — iată idealul creștin.

Și totuși sunt aproape două mil de ani dela Nașterea Domnului, și cu toate că neamurile creștine sunt însetate de pace, — nu au nici ele pace.

Așezarea lumii după războiu

La sfârșitul primului războiu mondial a triumfat principiul naționalităților și al autodeterminării. Adică s'a recunoscut dreptul pentru fiecare popor la deplină libertate națională, și fiindcă aceasta nu se poate avea decât în state naționale, s'a recunoscut și dreptul de a se crea astfel de state, sau a fi întinse granițele altora

până unde trăiesc oameni de acelaș neam, cu cetățenii altor state. Iar pentru a se putea săvârși acest lucru s'a dat voie neamurilor cari trăiau într'alte țări vecine să hotărască singure dacă vor sau nu să se unească cu țările în cari trăia glasul neamului lor. Acesta a fost dreptul de „autodeterminare”.

În chipul acesta s'au înființat state naționale nouă — cum a fost Cehoslovacia, — sau refăcut altele, cum a fost România noastră și Jugoslavia.

Adunarea tuturor românilor într'un singur stat național s'a făcut în temelul amânduror principiilor recunoscute atunci de toată lumea. Și anume s'a făcut în temelul principiului de libertate deplină a fiecărui popor mic sau mare, și al celui de autodeterminare. Românii trăiau în mase compacte în covârșitoare majoritate și în Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, și în Basarabia și Bucovina și ei au luptat sute de ani pentru a-și câștiga deplină libertate. Aveam deci dreptul la unirea, în statul național.

Dar ei au făcut unirea folosindu-se și de dreptul de autodeterminare: de bună voie au hotărât unirea și la Chișinău și la Cernăuți și la Alba-Iulia.

Așa că noi am urmat la întemeierea României mari amândouă drepturile recunoscute popoarelor la sfârșitul întâiului războiu mondial. Pe deasupra, România liberă participase la războiu pentru ajungerea acestei ținte.

Ar fi oare cu puțință ca la sfârșitul celui de al doilea războiu mondial, al celui de azi, drepturile recunoscute atunci de toată lumea, să nu mai fie ținute în seamă?

E cu neputință! Ar însemna că râurile ar începe să curgă la deal către izvoarele lor, iar nu la vale, către mare. Drepturile câștigate și recunoscute de întreaga omenire nu mai pot fi pierdute, pentru că ele nu mai sunt drepturi numai pentru noi, ci pentru toată lumea, iar acestea nu pot fi călcate în picioare decât întreaga omenire să cadă în barbarie și sălbătăcie.

De aceea, deși nu ne sunt cunoscute planurile pentru viitoarea așezare a lumii pe cari le pragătesc popoarele mari înțeleștate în războiu, — căci nu se cunosc hotărârile ce se iau la conferințele conducătorilor de state, — putem fi totuși siguri că lumea nu se va întoarce înapoi, ci va merge înainte cu dreptatea nouilor așezări și granițe de țări. Noi românii, — pe sfânta dreptate, care totdeauna biruie până la urmă — nu vom avea nimic de pierdut ci de câștigat, oricare ar fi noua așezare a lumii.

Chiar în decursul acestui războiu principiul național a crescut în putere, recunoscându-se ajutorarea la triumful lui deplin prin schimb de populații. Adică de-a aduce între granițele statului național și frânturi din neamul său cari trăiesc încă în alte țări vecine. Se știe că noi românii mai avem în Rusia și Balcani aproape trei milioane de frați.

Pe de altă parte e hotărât lucru că toată lumea vrea o pace temeinică și de durată. Dar o asemenea pace nu ar putea fi dacă s'ar strica statele naționale. Chiar dacă s'ar face o tovarășie din mai multe țări vecine, o confederație, s'au a tuturor țărilor europene, nici acestea nu s'ar putea închipui decât prin unirea în tovarășii de bună voie a statelor naționale. Pacea, dacă e vorba să fie, trebuie întemeiată pe dreptatea tuturor.

Așa că noi românii putem privi cu toată nădejdea în viitorul necunoscut încă: după sfânta dreptate noi nu avem de pierdut, ci numai de câștigat.

... Păstorilor din câmpie
Le vestește bucurie!...

COLINDĂ

Pe ceruri lumină mare
Și îngerii, în cor,
Vesteau bunăvoințe
Și pace tuturor.

Păstorii alergară,
Cum îngerul le-a spus,
În staul unde Sfânta
Născut-a pe Isus.

Care e cauza?

Una singură: nu trăim programul adus în lume de Mântuitorul nici noi creștinii, decât prea puțin. Nu dăm mărire lui Dumnezeu, fiindcă-i poruncile, și nu avem bunăvoințe față de deaproapele nostru, pentru că nu fimem porunca iubirii.

Și numai acestea două lucruri ne pot schimba din om-lup, în om-frate, și pe fiecare om singuratice, și pe neamurile lumii.

Evanghelia vestește iubirea și pacea ca ideal de viață și temelul fericirii.

Războaiele nu vor înceta până când oamenii și neamurile nu vor birui răul lăuntric, din ele, până nu vor slăvi pe Dumnezeu, fiindcă-i poruncile, și până nu vor avea bunăvoință față de deaproapele, fiindcă legea iubirii.

I. AGÂRBICEANU

Calendarul săptămânii Luna Decembrie

Dum. 31-a după Rusalii, gl. 6, v. 9		VREMEA
Luni	27 (+) Arhid. M. Ștefan	după calendarul de 150 de ani)
Marți	28 20 mii de martiri	Dela: 1-4 ger, 5-6 nor și plecat spre ploaie, 7-10 nor și ceață, 11-12 moină, 13 vânt, 14-15 ploaie cu zăpadă, 18-23 vânt și ger, 24-25 zăpadă, 26-27 nor, 28-29 moină, 30-31 ger.
Mierc.	29 Prunc. uc. de Irod.	
Joi	30 Muc. Anisia	
Vineri	31 Cuv. Mel. Rom.	
Sâmb.	1 T. imp. și Sf. V.	
Duminică	2 Silvestru	

Dum. în Botez., gl. 7 v. 10

Colindă veche

Sta maica privind
Și Iosif cel sfânt.
Maica sfântă
Așa cuvântă:
Omul meu cel bun
Tu când te-ai născut
Fosta veacul bun
Ca și cel de-acum.
Noi mi te-am purtat
În brațe te-am luat
Și te-am ridicat
Sus în 'nalții munți
Peste verzi brazi
Mândrii' nceținați,
Și te-am coborât
În țară săsască,
Țară unguerească,
La un sas bogat
Cu sașă bătrână
Cu brâu de lână.
De ve te de-au prins
Porcii i-au închis,
Șoimii — au deslegat
Câinilor ne-au dat
În goană ne-au luat.
Așa de-am văzut
La munți te-am suit
Și te-am scoborât
În țară românească
(Să ne pomenească)
Bine am nimerit,
Bine ne-o primit
(Culare) om bun
Om bun și bătrân
Bine i-o părut
Dacă ne-o văzui!
Afar' a ieșii
Șoimii — a zăvorât,
Câinii și-a legat
Pe alții i-o certat,
În cas' ne-a băgat
La vatră ne-a pus
Focul ne-a aprins
Masa ne-a întins
Și ne-a ospătat
Și ne-a mângăiat.
Când te-am înfășat
Tu te-ai bucurat;
Pân' ai găngănit
Nu ne-am odihnit;
Pân' am mai băut
Mare ai crescut;
Pân' ne-am închinat
Tu că mi-ai sburat
Sus la' naltu cer
La sfântul Ion
De te-a botezat,

fost casa și patria noastră, dar păcatul lui Adam ne-a alungat și a încuiat ușile raiului. Hristos, prin patima, moartea și învierea Sa, prin meritele suferințelor Sale ne-a deschis iarăși porțile raiului tuturor, celor ce voim să mergem pe urmele Lui.

Am fost zidiți, să trăim frățeste între noi și urmașii lui Adam au ajuns lupi uniți pentru alții, sfăștindu-se și cufundându-se în nenorociri. Prin Hristos,

Din sfaturile doctorului Josif

Despre alte boale de plămâni

În afară de boli mai obișnuite cum sunt emfizemul (năduful), pneumonia (aprindearea de plămâni) și tuberculoza, despre cari am vorbit pe larg în foaie, plămâni mai pot suferi încă și de alte boale, cari din fericire se ivesc însă mult mai rar ca cele de mai sus, deși de multe ori sunt chiar mai primejdioase decât acelea.

Între acestea amintim, în primul loc, gangrena pulmonară, care se produce mai ales la cei slăbiți, când prin mâncări înghițite greșit ori prin pătrunderea de apă infectată în plămâni (inecare) se produce acolo o infecție, care aduce după sine putrezirea unei părți a plămânilor.

Boala se cunoaște după mirosul greu nesuferit și puturos al răsufării și al flegmei ce o lapadă bolnavii și care miros pătrunde și face de nelocuit încăperea în care se găesc. În afară de acest miros greu, bolnavii își pierd pofta de mâncare, slăbesc mereu, au fierbințeli, uneori friguri, tușesc și lapadă o flegmă groasă, de culoare galbenă murdară.

Vindecarea acestei boli este foarte anevoioasă și cere multă iscusință din partea medicului, iar din partea bolnavului răbdare îndelungată.

Cancerul (racul) plămânului este iarăși o boală care din fericire se ivește rar, mai ales la cei bolnavi cari suferă de rac și în altă parte a corpului, cum este stomacul, ficatul, ori mitra. Astfel de bolnavi tușesc mult, scuipe mereu flegmă amestecată cu sânge, slăbesc repede și au dureri mari în piept cari nu se pot liniși decât prin medicamente foarte tari cum este morfina.

Boala recunoscută din vreme se mai poate ușura cu tratament de raze Röntgen. O vindecare a ei însă nu este cu puțință prin nici un fel de mijloc.

Echinoconul plămânilor încă este o boală rară, care se capătă din anumii vierni intestinali (tenia, panglică), prin acea că se formează beșici mari cu apă, cari cresc mereu și astfel apasă pe plămâni, producând dureri, răsufle grea și tusă. De cele mai multe ori aceste beșici se fac mai întâi la ficat și de aici ajung apoi în plămâni.

Boala poate fi recunoscută numai de medic și încă după vizită amănunțită făcută prin razele Röntgen și se poate vindeca cu desăvârșire de cele mai multe ori numai prin operație.

Sifilisul plămânilor. Se întâmplă ca uneori boala de sânge, sifilisul, să atace și plămâni, dând o boală care de multe ori este numai cu greu recunoscută de medic. Vindecarea ei se face prin aseleși mijloace prin care se vindecă și sifilisul altor organe, adică prin injecții cu salvarsan, mercur, iod, și bismut.

Dr. I. S.

Bun nume ți-a dat
De Isus Christos
Mare Dumnezeu
Domn al tuturor
Și al românilor;
Iar gazda bătrână
Fie'n voe bună;
Soarele n' deseară
Noi pe ușe afară!

Pe urmele Domnului

Nașterea Domnului

„Hristos se naște, măriți-L! Hristoc din ceriuri, întâmpinați-L!”

Dela creația lumii și a omului și până la sfârșitul veacurilor, nu s'a produs și nu se va produce un eveniment mai mare pe pământ decât Intruparea și Nașterea Fiului lui Dumnezeu, Domnul nostru Isus Hristos din Preacurata Vergină Maria în ieslea din Bethleem. Dacă pentru atotputernicia lui Dumnezeu lucrurile ce le face nu ar fi egale, — căci El poate face tot ce voește, și mic și mare, și mult și puțin, cu aceeași ușurință — am putea spune că Intruparea și Nașterea Mântuitorului a fost o minune chiar mai mare decât zidirea lumii, a ceriului și a pământului, cu tot ce ființează în ele. Pentru că la zidirea lumii Dumnezeu a poruncit numai cu cuvântul; a voit să se fac toate și s'au făcut; pentru mântuirea noastră însă o persoană din Preasfânta Treime, Fiul, Dumnezeu. Fiul, „s'a intrupat dela Duhul Sfânt, și din Maria Fecioara, și s'a făcut om”. Oricât ar încerca mintea omenească să înțeleagă această minune negrăită ca Dumnezeu să se facă om „pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire”, nu va putea afla alt răspuns decât acela pe care ni-l dă însuși Dumnezeu în sf. Scriptură: „Așa a iubit Dumnezeu lumea încât pe unul născut Fiul Său l-a dat pentru noi”. „Lumea”, adică pe noi oamenii. Iar la întrebarea pentru ce ne-a iubit așa de mult, tot numai sf. Scriptură și descoperire dumnezească ne arată, când ne-a arătat că noi suntem „fiii lui Dumnezeu”, și El e „Tatăl nostru cel din ceriuri”, Tatăl pe pământ și în veșnicie.

Și știm, că nimeni nu-i în stare să aducă alături jerfă ca părintele pentru copiii săi, să iubească așa de mult, cum își iubesce părinții pe copii.

Când a venit „plinirea vremurilor”, adică ceasul hotărât de Dumnezeu să miluiască și să mântuiască pe urmașii lui Adam, cei căzuți în păcat și în moarte, a trimis pe Unul născut Fiul al Său, născut în Belleemul Iudeii, într'un staul, din Ceapreacurală și Preanevinovată Fecioară Maria. Din ce nenorocire și condamnare avea să ne scape Mântuitorul lumii? Din căderea și moartea în care ne-a coborât păcatul strămoșesc.

Am fost zidiți să-l cunoaștem pe Dumnezeu cel adevărat, să ne închinăm și să-l slujim Lui, — și omenirea născută din Adam cel căzut a ajuns să se închine și să slujească idolilor, chipurilor cioplite. — Hristos ne-a întors la cunoștința lui Dumnezeu cel adevărat, cum spune cântarea praznicului luminat: „Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit'a lumii lumina cunoștinții, că întru dânsa (în nașterea Lui) cea ce se închinau stelelor, dela stea s'au învățat, să se închine ție Soarelui dreptății și să te cunoască pe tine răsăritul cei de sus”.

Am fost zidiți să facem binele și să fugim de păcat, ținând poruncile, dar strămoșii calcându-le cei dintâi, toți urmașii lor s'au cufundat de moarte și n'au mai fost în stare să birue răul, și pe izvorul răului, — înșelăciunea diavolului. Hristos ne-a dat din nou puteri, — prin credință și sfintele Taine — să putem birui păcatul, să putem rămânea statornici în bine și în poruncile Lui, ducând o viață de sfințenie.

Am fost zidiți și am eșit din mâinile lui Dumnezeu nemuritori, și cu trupul nu numai cu sufletul, dar prin păcatul strămoșesc cu trupul am ajuns muritori: „țărână ești și țărână te vei întoarce”. Prin Hristos vom învia și cu trupul la judecata din urmă, cu trup nemuritor ca și Hristos, care „înviind din morți, începătura morților s'a făcut”, cum ne învață s. Pavel.

Am fost zidiți pentru fericirea vecinică, raiul a

care ne-a descoperit legea iubirii, avem din nou puterea să trăim ca frații între noi.

Din păcat am ajuns dușmanii lui Dumnezeu, osândiții Lui; prin Hristos am fost iertați, căci „prin raiul Lui, noi toți ne-am vindecat”.

Iată principalele binefaceri negrăite pe cari ni le-a adus Nașterea Domnului neamului omenesc. Și ne gândim la ele și să-l mulțumim în ziua de aniversare a Nașterii Sale.

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Despre sfecla de nutreț

Sfecla de nutreț — mestecată cu nutrețuri uscate și mărunțite și cu hrănilă de grăunțe și de turte uleioase — este cea mai bună hrană de iarnă, pentru toate vitele, în deosebi pentru cele de lapte. Pentru primăvara care vine, să faceți neapărat un locșor și sfeclei de nutreț, printre culturile d-voastră. Cei cari aveți pământ prea pușin, puteți pune în islazul comunal.

Ca să puteți semăna la primăvară sfeclă de nutreț, trebuie să arați de pe acum — cât de adânc bucata de loc pe care o veți semăna, fie că vă întovărășiți și puneți 5 perechi de boi la un plug Nr. 10 (sau patru perechi la un plug Nr. 14), fie — dacă nu găsiți un asemenea plug — să arați cu tractorul — care se găsește, acum, în fiecare sat — fie chiar desfășurând cu cazmaua, încet, încet, căci nu e lucru greu să răzbești un sferit sau un jumătate de pogon. Trebuie să știți că această arătură adâncă este prima condiție de reușită a culturii sfeclei de nutreț. Ea are rădăcina ascuțită, care trebuie să pătrundă adânc în pământ, pentruca să se hrănească și sfecla să poată crește mare.

Deasemenea trebuie să vă îngrijiți din vreme de sămânță. Anul acesta, Ministerul Agriculturii are sămânță de sfeclă de nutreț de soiuri bune și în cantități îndestulătoare și dă la toți plugarii cu scăzământ de preț. Trebuie numai să vă înscrieți chiar acum pentru sămânță. Agentul agricol comunal face listă de cei cari vor sămânță și o trimite la ocolul agricol. Dar trebuie să vorbiți și să vă înscrieți, toți odată, nu unul azi și altul mâine. E nevoie de 10 kg. la pogon (20 kg. la hectar).

Plantarea pomilor

După ce se termină cu aratul prin livadă, se scot pomii uscați sau cei piperniciți și bolnavi și se fac gropi pentru plantarea altora la loc.

În regiunile unde iernile sunt bogate în zăpadă și nu bântue geruri prea mari, este bine să se planteze pomii de cu toamnă. Până în primăvară pământul din gropi se așează bine, rănille rădăcinilor încep să se vindece, formându-se chiar și rădăcini tinere. Pe de altă parte pomii plantați de cu toamnă primăvara pornesc aproape odată cu ceilalți din livadă.

Plantarea de toamnă se face imediat după scuturarea frunzelor.

Ramurile pomilor plantați de cu toamnă se lasă nelăiate până primăvara. Deasemenea, pentru a feri rădăcinile de înghețul ce poate fi așteptat oricând, înainte de plantare rădăcinile pomilor nu se mocirlesc și nu se udă după ce acestea se acoperă cu pământ.

Plantarea de toamnă a pomilor trebuie să se facă numai în gropile făcute cu 30—45 zile înainte.

! ALEGEREA CEA MAI MARE !

peste 100 diferite modele noi

cel mai mare magazin de radio

RADIO LUX KUNTE

Sibiu, str. Regina Maria 49 - I. ETAJ

Pregătirea gunoiului

Pentru ca să avem gunoi mult și bun, așternem în grajd paie, coceni, frunze și orice rămășițe dela iesle. Așternutul în grajd ține vitele curate, dar ajută și la pregătirea gunoiului. În fiecare zi facem curățenie în grajd. Balega și urina se amestecă cu așternutul și gunoiul acesta îl cărăm la platformă. Gunoiul cărăt într-o zi, îl facem o mică grămadă, bine îndesată. Deasupra așternem un strat de pământ, de un deget, sau punem o învelitoare de scânduri, peste care așezăm o piatră sau altă greutate, pentruca gunoiul să stea apăsât. Tot așa, cărăm, apoi în fiecare zi, gunoiul din grajd și-l așezăm în grămezi lipite și îndesate ura de alta, asifel ca, la urmă, să fie o singură grămadă mare. Când s'a acoperit toată platforma cu un rând de gunoi, începem al doilea rând, tot așa, grămadă lângă grămadă, în fiecare zi. Gunoiul trebuie să fie destul de ud când îl așezăm pe platformă. Dacă este uscat, îl stropim cu apă sau cu urina din groapă și apoi îl așezăm la platformă. Urmăm tot așa, până ce gunoiul pe platformă s'a înălțat la doi metri, cât putem să ajungem cu furca. Când s'a completat grămada, punem deasupra un strat de pământ de 3—4 degete, pentru ca gunoiul să stea îndesat și să dospească.

Dacă a fost bine așezat și destul de ud, gunoiul dospește, adică putrezește și se face moale și unsuros, căpătând o culoare brună-negricioasă.

Dacă în timpul dospirii, vremea e prea caldă și gunoiul se usucă, trebuie negreșit să-l stropim cu apă sau cu urina din groapă.

Cam după 3-6 luni gunoiul este gata dospit și se poate căra la câmp.

Cum se face platforma

Ca să avem întotdeauna unde pune gunoiul, platforma se face mai mare și se împarte în două. Când o parte s'a umplut și s'a lăsat să dospească, așezăm gunoiul pe cealaltă parte, iar când și aceasta s'a umplut, cărăm la câmp gunoiul de pe partea întâi care a dospit.

În gospodăriile mari sunt pompe anumite cu cari se scoate urina din groapă și se stropește bălegarul de pe platformă. Uneori groapa de urină se face în mijlocul platformei, care are fundul înclinat către mijloc. Alteori se fac două platforme, una lângă alta, iar între ele o groapă de urină. Uneori urina se întrebuintează singură, împrăștiind-o pe câmp. Și este mai bine, căci urina are multă putere hrănitore, și dacă o aruncăm peste gunoi, o parte din această putere se pierde. În acest caz gunoiul se stropește numai cu apă.

În părțile secetoase ar fi bine ca platforma de gunoi să fie toată îngropată în pământ, pentru ca gunoiul să nu se usuce.

În unele județe oamenii prețuiesc gunoiul și știu să facă platforme de gunoi. Noi am dat sfaturile de mai sus pentru gospodarii cari nu cunosc bine aceste îndrumări. Cine vrea să știe mai mult, să caute în biblioteca satului cartea în care se scrie despre gunoi.

O gazetă bună este un prieten bun și înțelept la casa omului. Omul fără foaie este ca și ziua fără soare.

In toate modelele

Vânzarea exclusivă

Hermann Schlosser

SIBIU, Strada Regele Mihai I. Nr. 13

Stiri agricole

Din împrumutul de 600.000.000 lei făcut de Ministerul Agriculturii pentru aprovizionarea cu semințe de primăvară, s'a împărțit Camerelor agricole un prim fond de 118.000.000 lei, pentru începerea strângerii de semințe selecționate de plante textile și de plante de nutreț.

SFATURI FOLOSITOARE

Vitele se desvață dela împuns între ele, dacă le aruncăm în față apă.

Cleul de omizi se găsește în comerț sub diferite denumiri: Arbacol, Raupenleim, Scherieg, Hibernia, Hochst, Spic. etc. El se poate pregăti însă și în gospodării în felul următor: Într'un vas așezat pe un foc slab, se pune 1 kg. de ulei de floarea soarelui sau grăsime de porc. După ce uleiul se încălzește bine, se introduce în vas bucăciță cu bucăciță, cantitatea de 2 kg. și jumătate de sacâz (colofonium) lăsând să fiarbă în clocot timp de 20-25 minute. În timpul fierberii se mestecă bine spre a se grăbi topirea sacâzului și spre a evita lipirea lui de vas. După răcirea uleiului — se poate întrebuinta la facerea inelelor pe trunchiurile pomilor. Dacă, la încercare, cleul va fi prea tare, se va pune din nou la foc și i se va adăuga sacâz. Cleul, odată preparat, se poate păstra timp îndelungat în cutii închise bine. Dacă se întărește în timpul păstrării, înainte de întrebuintare cleul se încălzește puțin într'un vas cu apă fierbinte

Blănăria VASILE IGNAT

Sibiu, strada Elisabeta (Gușteritei) Nr. 15.

Execută prompt și conștiincios tot felul de comenzi și mantouri de damă. În depozit blănuri indigene și străine, precum și căciuli de tot felul.

Sprîjinii cu încredere meseriașii români!

Prețuri convenabile!

CRACIUNUL, IN SAT LA NOI...

Tragind cu urechea
in stanga — și in dreapta

URAREA LUI PINTILIE DE CRACIUN

Oameni buni, noroc și bani,
Deie pricina'n dușmani;
Pace dragoste 'ntre noi.
Orău la oameni, fân la boi;
Buți sătule, mascri grași
Și curaj la nevoiași.
Cucuruz, coșare multe,
Și depuneri, mii și sute;
Poduri pline de slănină,
Mângăere la bătrâni,
Hoarne pline de cârnați
Milă multă la bogăți!
Soții mândre la bărbați
Și răbdare la săraci!
La socrii, gineri bărbați,
La gineri, socrii bogăți.
La soacre, nurori plăcute
La nurorisoacre făcute.
Mândre fete la feciori
Și la fete pețitori,
Cu „hăizașuri“ și cu bani
Și frunțași, și bogățani.
Creditorii să dispară —
Vină bogăția în țară
Să s'arate tot belșug,
Pe ori unde trece plug.
Dragostea sălășluiească,
In căsuța românească.
Crăciunul cu voe bună
Să-l petrecem împreună;
Sănătate și putere,
Mulțumire și avere.

La Nașterea Domnului...

Obiceiuri românești

Crăciunul! Ce sărbătoare mare și sfântă pentru toți creștinii. In aceste zile de ales praznic creștinesc, poporul nostru românesc își desfată sufletul, din moși strămoși, cu atâtea credințe, datini și moravuri frumoase, unele creștinești altele strămoșești, unele având legătură cu rosturile noastre gospodărești, iar altele oglindesc amintiri străvechi ce s'au păstrat din tată în fiu și încă chiar din vremurile păgânești ale strămoșilor noștri Romani și Daci.

Sărbătoarea Nașterii Domnului, nu datează decât din secolul al II-lea, dela Papa „Telosbor“. La început se prăznuia în lună Ianuarie, apoi în Maiu. De abia în secolul al IV-lea, se stabilise de către Papa Iuliu I data fixă a sărbătorii Nașterii Mântuitorului la 25 Decembrie și întărită apoi și de Impăratul Iustinian, printr'un edict la anul 550.

Noaptea de 24 Decembrie, se petrece în biserică, într'o atmosferă de cântări sfinte. Incă din zorii zilei de Crăciun, micuții colindători, cu sufletul lor nevino-

vat, cu trăistuca atârnată de umăr și cu un toiag — apărătorul lor — pornesc, din casă în casă, cu vesitul lor:

„Bună dimineața la Moș Ajun
Că mâine e moș Crăciun“!
sau: „Sculați, sculați boeri mari,
la'n sculați români plugari,
Că vă vin colindători,
Noaptea pe la cântători,
Și v'aduc pe Duumnezeu
Să vă apere de rău“!

Fiecare gazdă îi primește cu bucurie și le împarte colinde, colaci, covrigi, mere, pere, nuci și bani, și câte alte bunătăți.

Iată Crăciunul! Fiecare se veselește și prăznuiește amintirea Nașterii Domnului nostru Isus Hristos. Din nou pornesc la drum și a doua zi, cu acelaș suflet nevinovat, cei cari ne strigase: „Bună d'ineiața la Moș Ajun“! De data aceasta, tovarășa nedespărțită a copiilor este steaua, îmbrăcată în multe culori frumoase de hârtie... Este steaua care a călăuzit pe cei trei Maghi la ieslea Mântuitorului. Cu mânuțele înghețate pe toiag, ei au plecat la colindat. Ce drăguți sunt! Ei, prin cântecele duioase și clare ca argintul, pline de sfințenie, ne toarnă în sulletele noastre, evlavie și bucurie. Iar noi ascultăm smeriți. Deodată, glasurile nevinovate, vibrează un colind, ceilalți altul:

„Nouă azi ne-a răsărit,
Domnul Isus Hristos,
Mesia cel mult dorit
Domnul Isus Hristos“.
sau: „Ce vedere minunată,
Lângă Vitfleem s'arată“.

(Continuare în pag. 9-a)

Calendarul „Astrei“ și al „Foi Poporului“

a apărut și se află de vânzare la toate librăriile din Sibiu și din țară. Este unul din cele mai frumoase calendare pentru popor. Cuprinde învățături, sfaturi folositoare, povestiri, glume, chipuri din țară și din lume. Cei mai buni scriitori din Ardeal au colaborat la el.

Nu cumpărați alt calendar, până nu vedeți
CALENDARUL „ASTREI“ și al „FOII POPORULUI“

Prețul este de 70 lei, plus speșele postale

FOISOARĂ

Păcatul lui Durău

Schiță de Crăciun

Intre credincioșii de zile mari ai părintelui Iosif, era și Durău, pe numele adevărat Petru Hârstoacă, despre care se spunea în sat, că face paradă din mer-sul la biserică.

Cam de două, trei ori pe an, deschidea și Durău ușa bisericii. Și tot de atâtea ori vâra mâna în șerpar, de unde scotea doi, trei bănuți, pe cari îi arunca fălos în farfuria crâșnicului. Deci cădelnița părintelui nu-l afuma pe acest botozai, decât la Paști, la Crăciun, iar în anii buni, când toate-i eșeau în plin și la Sânt-Petru, de ziua numelui, când ducea și câte-o liturghie de prescuri, ca jertfă pentru multele-i păcate de peste an. In alte zile putea tot predica părintele despre în-tăia și a doua poruncă bisericească și despre urmările păcătoase ale necercetării Casei Domnului, in Dumineci și sărbători pe cum se cuvine, că Durău nu-l auzea, nu-l întreba pe părintele, pe cum nu lua locul nimănui în biserică.

In timpul sfințelor liturghii, dela cari lipsea Durău, multe de toate isprăvea și la mai multe se gândea. Numai de suflet nu-i trecea prin minte, să se îngrijească. De obicei, Dumineca, rămas singur acasă, în-cuia poarta și făcea bilanțul câștigului de peste săptămână.

— „Am căpătat atâta, am dat atâta și am rămas cu atâta“. Ocupație de-lăudat și cu mult folos pentru orice om cu învârteală cât de mică și de modestă, dacă timpul în care se făcea ar fi fost rupt din bu-

cata de vreme a lenei și a nelucrării și nu furată din ziua Domnului, din timpul hărăzit lui Dumnezeu și rugăciunii Lui.

Uneori, Durău, se mai lăsa chemat și de porțița din dosul cârciumei, pe care cârciumarul o uita neîn-cuiată chiar în timpul sfințelor slujbe. Alteori mai des-cărca câte-un car de nutreț, mai rânea grajdul, țesela caii, număra banii, măsura bucatele, jintuia varza, tăia porcii, pritocea vinul, mătura curtea, pescuia, usca fânul, se rădea. Și pe toate le făcea cu fereală, din cât se putea, să nu fie văzut de ochii satului. Numai de ochii cei nevăzuți ai Atofvăzătorului nu se putea feri, dar nici nu se gândea la ei.

Durău era unul din acei creștini de ieri, de azi și de mâine, care cu un Doanne iartă-mă în gură și pe buze, se încărcă cu păcate în tot ceasul și la tot pasul.

La un Crăciun iară și-a adus aminte, Durău, de porunca bisericească și de datoria de a se închina Pruncului Iisus, care a venit în lume, să mântuiască pe cei păcătoși, între cari se simțea și el a fi.

S'a infofolit în ce-a avut el mai bun și mai călduros: piețlar din două oi, haină de postav, îmblăniță cu pieluțe de miel, căciulă de astrahan pe cap și cizme, în cari și-a îmboldojit picioarele în câte două perechi de ciorapi lucrați din fir curat de lână țigaie. Căci pe lângă, că era păcătos, mai era și friguros. Și pe de asupra mai era și fălos, nesocotit.

In biserică lume peste lume, ca la Crăciun. Toți și toate, mari și mici, fineri și bătrâni, buni și răi, și-au adus aminte, că clopotul din turn chiamă toată suflarea să laude pe Domnul și nu numai pe unii. Pe unii și aceiași, într'o zi ca'n alta, la o liturghie ca la cealaltă.

Biserica era neîncăpătoare. Părea că-și adună zidurile, ca să ocrotească mulțimea asta mare, ca o mamă, care-și strânge toți copiii la sânu-i ca să-i

poată încălzi și ocroti de-opotrivă. Inghesuiala era mare. Căldura înecăcioasă. Cei domici să sărute icoana cu Pruncul în iesle, numai cu piepturile își puteau croi drum prin mulțime.

Sfeșnicile și praporii au fost mutați în altar, pentru a nu fi doborâți jos de valul viu, care se legăna înainte și înapoi, ca un lan de grâu în bătaia vântului.

Luminările s'au slins. Și aproape să se stingă și glasul părintelui Iosif și al cantorilor de lungul troparelor și al catavasiilor. Dar mai ales de greu nădufului ce creștea din cojoace. Nu mai era mult până la sfârșitul slujbei, când deodată, ceva neobicinuit s'a petrecut în mijlocul bisericicii. S'a observat întâi un gol rotund, ca un gol de fântână. Apoi s'au văzut câțiva oameni aplecându-se și ridicând ceva de jos, cu care a pornit spre ieșire, deschizându-li-se cu greu calea.

Repede — o șoaptă trecu din gură în gură și umplu biserica.

— A amețit Durău... A amețit Durău...

Vestea s'a dus în sat deodată cu respirarea creștinilor pe la casele lor. Aci a fost sucită și răsucită de care cum l-a tăiat capul. Ca atunci când apuci pe gura satului.

— „A fost prea bine înțolit și infofolit, fălosul... Și-a amețit de căldură“ — a dat cu socoteala unul.

— „L'au deochiat sfinții, când l'au văzut și pe el în biserică“, — a glumit altui.

Iar baba Safta și moșul Irimie, tremurând dela vecin la vecin, se descărcau ca de-o povară: Rugăciunile noastre! Rugăciunile noastre!

Ce-or fi vrut bătrânii să spună cu offările lor, nimeni n'a putut afla. Se bănuia doar, că Durău, în lăcomia lui după averi, va fi pișcat ceva pe nedreptul dela bătrâni. Și acum credeau că nedreptatea și adevărul, cari nu pot muri niciodată, îl vor fi ajuns pe Durău în biserică și încă chiar în ziua de Crăciun.

PETREA DASCĂLUI

† Gheorghe Proca

Sâmbătă, 18 Decembrie a. c., a trecut în lumea cea fără durere, preabinecunoscutul consilier arhiepiscopesc în pensiune, Dr. Gheorghe Proca, fost timp de mai mulți ani redactor al „Telegrafului Român”, organul Mitropoliei Ortodoxe a Ardealului.

Născut dintr-o veche familie preoțească din Râșnov, jud. Brașov, defunctul a îmbrățișat cariera de preot, ocupând înalte funcțiuni în ierarhia bisericească.

După 74 ani de viață și 44 de slujitor al bisericii ortodoxe, defunctul s'a stins, împăcat sufletește că s'a achitat cu bine de toate însărcinările pe care i le-au dat mai marii bisericii.

Arhiepiscopia ortodoxă română a Ardealului pierde pe unul dintre cei mai vechi sfinți ai purtătorilor de cârje vlădicesc.

Obiceiuri românești

(Continuare din pag. 4)

Ei cântă încă și multe alte colinde, pline de simțențe. Un șir lung de zile, colindătorii își urmează colindul lor.

Datina Crailor sau a Irozilor...

Tot ziua de Crăciun ne oferă privilegiul să vedem și „Craii sau Irozii”, — o reprezentare frumoasă a Nașterii Domnului, pe care desigur o cunoașteți cu toții. Tot un colind, în cadrul înfățișat cu personajele: Fecioara Maria, Maghiile dela Răsărit și Irod împărat, păstorii și ingerii. Durere, — acest frumos obicei a dispărut la orașe, numai la țară se mai poate vedea, mai rar.

Nu trebuie să uităm însă, și un alt obicei strămoșesc, obiceiul pomului de Crăciun, — care deși nu e românesc dar totuși procură în chip deosebit o mare plăcere și mulțumirea micuților copilași, chiar și celor mai mari. E multă vreme de când s'a înrădăcinat și la noi românii acest obicei. Tradiția lui este de origine veche și diferită și nici decum germană, după cum susțin unii. O găsim chiar la vechii Egipteni. La o sărbătoare anumiă ei, adună în casă un palmier, pe trunchiul căruia în fiecare lună creștea o creangă. Când avea 12 crengi adică 12 luni, deci, la sfârșitul anului se făcea o mare sărbătoare, invocându-se zeii pe cari îi rugau, ca la anul să fie un an mai bun și mai fericit. Acest obicei a trecut, în forme diferite și deosebite, și la popoarele învecinate, — păstrându-se dealungul veacurilor și ajungând și la creștini. Lumea veche — latină — a primit această serbare frumoasă, prăznuind-o în mijlocul lunii ianuarie și înlocuind palmierul cu laurul sau cu maslinul iar la noi cu bradul frumos. Străbunii noștri, acestui pom, la partea de jos, îi dădeau foc și toată familia făcea rugăciuni în jurul lui. Cel mai mic ingenunchia în fața ilacării, rugându-l să miluiască pe săraci, să cruțe recoltele și să răspândească sănătatea. Apoi turnau vin pe rug iar ceilalți își făcea semnul sfintei cruci.

Aceste datini strămoșești s'au legat strâns de cea mai sfântă și creștinească sărbătoare, de Nașterea Domnului. Pe la noi, Pomul de Crăciun, a fost ales bradul cu cetina-i verde, care împodobit cu tot felul de lucruri frumoase și zaharicale atrăgătoare, ne vestește tuturor creștinilor Nașterea Mântuitorului. De este cu puțință acest brăduț împodobit se păstrează până la anul nou, ca să vestească un an nou mai bun și înbelșugat, decât cel care s'a dus. Și când luminițele lui răspândesc ultimele licăriri de lumină și când copilașii stau roată împrejur și și culeg darurile aduse de Moș Crăciun cel bogat și bun, împreună cu părinții și cu rudeniile cu voce bună, — la geam afară răsună, glasul colindătorilor draguți.

Prof. Preot. C. Criștin

Bulgaria dorește să încheie pace?

Cam așa dădea a se înțelege svonul care circula în ultimele zile, printre unele cercuri diplomatice. Dar agenția de știri sovietică a dat făgăduială în legătură cu svonul de mai sus.

Colindă pentru fecior

Florile 'albe,
Ce mi-e sus pe lângă cer?
E un negru mic norel.
Nu e negru mic norel
Ci (cutare) tinerel
Pe un cal galben grângorel;
Șaua-i duce 'n aurel
Scările'n argințel.
Ș'a plecat la vânătoare
Vânătoare 'nsurătoare
Ș-a 'ntâlnit o fată mare
Seamă'n pe lume nu are:
Era zâna zânelor
Oane, soara soarelui
Și-o găsit-o și o luat-o
Și'n celariu că mi-o băgat-o.
Șase veste prinsu-și-o
După ei trimisu-și-o.
Mi s'o zări cântători
Luceferi ispititori.
Iar (cutare) tinerel
Din gură ce nu-și grăia?
— Ce vreți zori cântători
Luceferi ispititori?
In tot locul căutați
In celar să nu intrați,
Că de scapă vr'un păun
Iau soarelui un cal bun;
De- scapa vr'o pânioară
Iau pe sora-i soțioară.

Condamnări la moarte în Italia

Zece persoane au fost condamnate la moarte în Italia, de către Curtea Specială din orașul Milano. În actul de osândă se arată, printre altele, că cei condamnați făceau parte dintr-o organizație comunistă. Alte 20 persoane au fost condamnate la muncă silnică pe viață.

GLUME

Cum e prin Transnistria?

Un țigan fusese în războiu, prin Transnistria, și venise acasă în permisie.

Toți ai satului lui, curioși să afle ce e prin Transnistria, cum e pe acolo și dacă n'a aflat ceva de țiganii nomazi, l-au asaltat cu totul felul de întrebări: Căm sunt casele pe acolo? Cum sunt vitele etc.

— Dar albine sunt și pe acolo? îl întrebă unul.

— Sunt, sunt berechet, — îi răspunse acesta cu îngâmfare.

— Dar cât sunt de mari?

— Cât bivoli de pe la noi — îi răspunse țiganul, arătând și cu amândouă mâinile.

— Dar coșnițele?

— Coșnițele? Coșnițele — îi răspunde țiganul la repezeală. Coșnițele sunt... ca pe la noi de mari.

— Bine mă — îi zise acesta — dacă albinele sunt cât bivoli de mari, iar coșnițele tot numai ca cele de pe la noi, atunci cum pot intra ele în coșniță.

Văzând țiganul, că aici a buclarisit-o cu asemănările, ce le-a făcut, i-a răspuns hotărît și umflând din umeri: Nu știu... fiindcă în ziua aceea, eu am plecat de pe acolo și asta n'am văzut!..

„Astra” - Cărpiniș (Sibiu)

Cercul Cultural al Astei din Comuna Cărpiniș, de sub președenția d lui Bogdan Ene inv. dir., a ținut o serbare culturală pentru săteni în ziua de 12 Decembrie 1943. Au conferențiat domni: Bogdan Ene despre „Creșterea copiilor în credință și omenie” și d. notar Dumitru George despre „Datoria de a ne plăti dările”. Conferințele au fost încadrate în cântece și declamări, executate de elevii cursului supraprimar dela Școala Primară. S'au remarcat următorii elevi: Ursa Ileana, Fulea Paraschiva, Șterca Rafila, Savu Ana, Crăciun Maria, Dârzu Iuliana, Cioran Vasile, Bordean Ileana, Savu Toma și Popa Dumitru.

Colinde la fereastră

(Cutare) om bun,
la ieși pân' afară
C'afară te chiamă
Doi-trei chemători
Buni colindători.
Bună veste duc
Dela Vișlaimu
Că mi s'a născutu
Fiuleț din maică
Făr' leac de taică.
Ingeri de-mi aflau
Jos se coborau
In iesle-mi intrau
De mi-l înfășau;
Fașă de mătășă
Impletită'n șasă
In brașe-l purtau
Și mi-l ridicau
Sus la 'naltul cer
La părinte bun.
Jos il scoboara
Și mi-l aducea
La Ion sânt' Ion
De mi-l boteza
Bun nume că-i da-
Mare Dumnezeu
Și Iisus Hristos.
Domnul a voit
Și i-a dăruit
Toiag de argint
Ca să slăpânească
Și să ocrotească
Cerule și pământul
Marea cu adâncul
Mai vârtos norodul
Și pe noi cu totul!
Bună vreme'n casă
Boeri dumneavoastră

Ciorapii de calitate!

REISER

Mătase naturală

Ciorapul de lux din mătase naturală, neîntrecut în material și lucru

Areca

Extra Superfin 314

Ciorapul din mătase subțire „Voile”, pentru pretențiuni superioare

Areca

Superfin 307

Cel mai subțire ciorap din mătase, pentru doamne.

Areca

Asta

Ciorapul pentru fiecare zi, într-o execuție neîntrecută

Areca

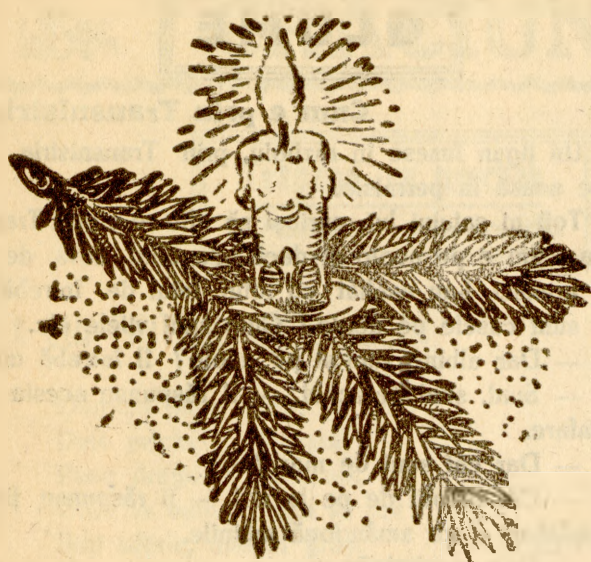
Gita

Cel mai prețios ciorap din mătase, pentru stradă

PRODUSE ALE FABRICII DE CIORAPI

Areca

s. p. a. SIBIU

Bărbații își doresc:

Cămașa pt. domni
elegantă

100% bumbac

Lei 2460 -- 5823.-

O găsiți în mare asortiment!

Günter Wachner S. I. N. C.
SIBIU, str. Regina Maria 19 Telefon 648

Vizitați!

Noua parfumerie românească

„MARIANA”

Sibiu, str. Regina Maria Nr. 40

in permanență bine asortată cu toate articolele branșei.
Vizitați-o spre convingere!

Pentru tineret!

Acordeoane

Armonici de mână și gură
in toate execuțiile

Hermann Schlosser
Sibiu, str. Regele Mihai I. Nr. 13.

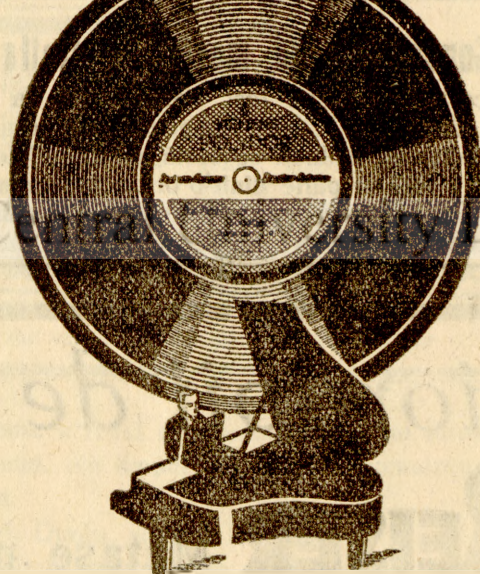
SE CAUTĂ

2-3 ucenici la Moara Brutarilor

Informații M. Stirner

Sibiu, strada Turnului Nr. 20

SIEMENS
POLYDOR

CEA MAI SUPERIOARĂ

Placă de patefon

pentru tot felul de muzică

Hermann Schlosser

Sibiu, strada Regele Mihai I. Nr. 13

Un cadou mult dorit

garnituri de

Lingerie fină pentru dame

„Goldfisch”

„Hedit”

„Venus”

*Cele mai noi creațiuni
ale modei în mare asortiment*

Günter Wachner S. I. N. C.
SIBIU, str. Regina Maria 19 Telefon 648

Poșta Redacției

D-lui Bogdan Ene, inv. d. r. Cărpiniș-Sibi: Vă mulțumim pentru interesul ce-l arătați, la desfacerea foii în cercul Dvs. de activitate. Am dispus să vi se trimită și Dvs. foaia, astfel că începând cu noul an, sunteți considerat printre prețioșii noștri abonați și colaboratori. Pagina pentru care a fost destinat fiind încheiată, materialul trimis în legătură cu activitatea desfășurată în cadrul Cercului Cultural, din com. Dvs., apare într'altă parte a foii. Ne bucură că la Cărpiniș se lucrează în bună armonie cu toți stâlpii satului.

D-lui Octavian Bălănescu-București: Poezia „Pluqarii” nu merge. Mai recitiți-o și veți vedea și Dvs., că nu este ușor a scrie versuri. Nu descurajați, însă. Mai încercați, poate odată veți reuși. În chestiunea în care ne-ați rugat, vă îndrumăm a vă adresa Reuniunii Meseriașilor Români din str. Brukenthal 17, singură în măsură a vă putea servi. S'ar putea ca și la Biblioteca Despărțământului nostru din București să găsiți astfel de izvoare.

D-lui Nicolae Balteș - Ocna-Sibiului: Articolul lucrat pentru sărbătorile Nașterii ne-a sosit cu întârziere. Restul materialului va apare în numărul viitor. „Ne chiamă satul” va apare la o ocazie potrivită...

D-lui Ion Popu-Câmpeanu - Blaj: Confirăm primirea materialului trimis și vă mulțumim pentru interesul arătat față de foaie. Vă dorim deasemenea Sărbători fericite!

Anuței Câmpeanu - Alămor. Cele trimise sunt potrivite. Le vom publica, pe măsură ce vom avea loc.

● In ziua de 12 Octombrie 1943, a dispărut dela moara mea din comuna Roșia de secas, jud. Târnava-Mică, una iapă 3 ani împliniți, de culoare sură-neagră, de talie mijlocie.

Semne distinctive: Piciorul drept dinainte deasupra chișjei o umflătură mică.

Cel ce are cunoștință de această iapă este rugat a mă înștiința pe adresa Pr. Vasile Popa Sebeș-Alba, str. Ioan Paraschiv 24, recompensă va primi Lei 5.000 (cinci mii).

Mașini de cusut

marca „Köhler” și „Mundlos”

Apreciatele ajutoare în

Gospodărie și meserie

le găsiți la

HERMANN SCHLOSSER

Sibiu, str. Regele Mihai I, 13 - Telef. 61

MANTOURI

ROCHII

CAPOATE

CONFECCIUNI bărbești

și tot felul de

Furnituri pt. Dame și Domni

LA:

Ioan Șandru SIBIU
Piața Reg. Ferdinand II

Vizitați

Salonul de modă pt. copii

„Hänsel & Gretel”

LENI KAPELLER

Sibiu, str. Regina Maria 39, etaj I.

LA NAȘTEREA DOMNULUI

Poveste de Crăciun

Satul este în mare fierbere. E ajunul sfântului Crăciun. Gospodinele au scos colacii și covrigii din ptor, iar varza e aproape fiartă. Au curățit prin casă, pus pe masă toate bunătățile, numai colindătorii să ră, că toate-s gata.

Copiii mai mici, cari se tem de câini, au pornit-o colindul, de cu ziuă. Cei mari așteaptă să le vină dul seara. Acum mai repetă colinda, ca nu cumva unul să-i facă de rușine.

Petrișor și Gheorghică au învățat o colindă, frumoașă. De astă dată e cea mai frumoasă din tot satul.

— Mamă, ce zici, putem pleca?

— De, dragă, mai bine plecați acum și vă încreșteți mai devreme. Măcar pe voi să vă am lângă mine, în această seară sfântă!

— Da, mamă, ai dreptate, zise Petrișor. Venim, n'ai grije, nu te lăsăm să fii singură. Bietul tata, ar fi acasă, n'ai mai plânge atâta!

N'ai putut să taci măi Petrișor?! se supără Gheorghică. Vezi, iar plânge!

— O, dragii mei, măcar de am ști că e viu, susține mama. Cine știe ce Crăciun o fi petrecând sârmanul. Ori poate demult nu mai este printre cei vii.

— Mamă, mamă nu mai plânge! săriră amândoi copii. Nu se poate ca tata să fie mort! Un viteaz ca tata nu moare. Dacă plângi mai bine nu mergem la colindat. Stăm cu dumneata.

— Ba, dragii mei, duceți-vă. Eu rămân cu Anișoara. Dar veniți curând, nu-i așa?

— Da mamă, venim, nu fii supărată.

Și copiii plecară. Mama îi petrecu cu ochii până s'au mai văzut. Când se uita la ei, îi creștea înima de bucurie. Amândoi cuminiți și deștepti, amândoi frumoși și buni. Sârmanul Gheorghe, dacă i-ar vedea! Ce rădru a fost el cu ei. Acum cine știe... Poate nu i-e să-i mai vadă. A auzit că e dispărut. Dispărut, sau t, par'că nu-i tot una? N'a avut ea noroc. Și doamne om bun a fost! De n'ar fi fost copiii ce ar fi făcea fără el? Ar fi înebunit de atunci.

— Mamă, mi-e foame! scânci Anișoara din pățuc.

— Puiul mamei, te-ai trezit? Vin la mama!

Luă fetița în brațe și-i dete să mănânce.

— Da unde-i Petișor și Diță?

— Au plecat la colindat.

— La „colindat“? De țe?

Azi e Crăciunul, malcă. Merg toți copiii la colindat, că s'a născut Isus Hristos.

— Da?

— Da. Și vine Moș Crăciun pe la copiii buni.

— Da? De țe?

— Le aduce bomboane. Știi, Anișoară, un moș cu o bococ mare și cu barbă lungă. Unde-s copiii răi, îi dă unde-s buni, le dă jucării și bomboane.

— La noi vine?

— Nu știu. Să vedem.

— Mamă, să nu vie! Mi-e „flică“!

— Vezi, dacă n'ai fost cuminte? Dar ce s'aude?

— Mos „Clăsun“! Mi-e „flică“!

— Ba nu dragă. Is colindătorii. Auzi ce frumos ră!

Au făcut amândouă și au ascultat. Gândul mamei ră departe, la alte Crăciunuri petrecute cu bărbatul. Atunci era pace în lume și ei erau fericiți. Că erau mici. Masa lor era plină de tot felul de bucurii iar Gheorghe abia biruia să toarne băutura la colindători. Ce Crăciunuri frumoase!

Apoi a venit războiul. Aproape de Crăciun i-a ră ordin și lui Gheorghe să plece pe front. Anișoara atunci se născuse. Cum ar fi dorit amândoi să ră Crăciunul împreună! Dar nu s'a putut. A ră să plece chiar în săptămâna mare. Și dus a fost unci. Nici scrisoare n'a mai primit dela el. I s'a ră că e dispărut. A crezut și n'a crezut. Pe urmă

tot mai mult i s'a cuibărit în suflet teama că a ră murit. Il plânge ca pe un mort. Numai copiii mai cred în întoarcerea lui. Ea nu mai crede. Așa i-a fost dat, se vede.

Dar iată că Petrișor și Gheorghică dau buzna în casă, scuturându-se de zăpadă.

— V'ați întors dragii mei?

— Da mamă. Așa-i că n'am stat mult?

— Nu, dragii mei.

— N'am vrut să te lăsăm singură, mamă dragă.

— Bine ați făcut. Acum treceți la masă de cinați, că acuși sosesc colindătorii.

Copiii se eșează la masă, își fac frumos rugăciunea și se apucă să mănânce. Fața le e rumenă de aerul rece de afară. S'ar fi bucurat mai tare de seara asta de Crăciun, dacă era și tata acasă. Au cântat așa de frumos prin sat, că dacă tata i-ar fi auzit, ar fost tare mândru.

— E al treilea Crăciun ce-l petrecem fără tata, oftează Petrișor.

— Sârmanul ce o fi făcând? zice dus pe gânduri Gheorghică. O de-ar veni acasă!

— Rugați-vă, dragii mei, rugați-vă să-l aducă Dumnezeu.

— Noi ne rugăm, mereu, mamă. Să vezi că o să vină.

— De te-ar auzi bunul Dumnezeu!

— Ia stați! Am auzit poarta. Da. Da. Auzi și căinele.

— Hei, de ar fi tata, n'ar lătra.

— Or fi colindători.

Sub fereastră se aud pași. Au început:

„Trei păstori se întâlniră

Raza soarelui, floarea soarelui“...

— Ce frumos cântă mamă! Par'că-s mulți.

Cei de afară au început altă colindă și mai frumoasă. Acum au terminat. Se aude o bătaie în ușă.

— Bucuroși de oaspeți?

— Bucuroși, bucuroși! Poffim!

Scuturându-și căciula de omăt, intră Domnul învățător și după el dau busna fete și băieți din sat.

— Bună seara lui Crăciun!

— Bună seara! Bine ați venit! răspunse femeia mișcată de cinstea ce i se face, iar copiii se trag mai la o parte, cu sfială, zicând „Sărut mâna“ domnului învățător.

— Ei, lele Mărie, te miri, așa-i, că ne vezi așa mulți la casa dumitale.

— De, domnule învățător, mă mir și mă și bucur. Mare cinstă ne faceți.

Urări de Ajun

Bună dimineața

La moș Ajun!

Bună dimineața

La moș Crăciun!

Bună dimineața

Dați-ne colindeața;

Ne dați ori nu ne dați?

Dă-mi un covrig,

Că mor de frig,

Dă-mi o nucă,

Că mi dau cu capul de ulcică!

Dă-mi o pară,

Că-mi dau cu capul de scară!

Dă-mi un măr,

Că mă trag de păr!

Bună dimineața

La moș Ajun!

Ne dați

Ori nu ne dați?

— Așa se cuvine, lele Mărie. De Crăciunul acesta ne-am pregătit cu câteva colinzi frumoase și am pornit prin sat, nu la bogătași, unde ne așteaptă masa pusă și gologanii mulți, ci la familiile acelorora, cari sunt duși departe, să se lupte pentru țară. Am pornit să mângăiem sufletele celor necăjiți, să le picurăm o rază de bucurie și nădejde în inimi. Nu plânge femeie bună! Biruința e aproape. Fiecărui îi va sosi bucuria mult așteptată.

— Domnule învățător, ce bun sunteți!

— Acum rămâneți cu bine. Capul sus și nădejdea în Dumnezeu!

Femeia dă mâna cu toți și par'că i-se mai înseminează fața. E așa de fericită de cinstea asta mare ce i s'a făcut.

După ce au plecat colindătorii au simțit cu toții că într'adevăr par'că au lăsat în urma lor o rază de bucurie. S'au simțit mai fericiți.

Afară ninge într'una. Era frig. În casă era cald și liniște. Au auzit poarta scârțâind ușor, ușor.

— I'auzi mamă, ne mai vin colindători.

— Oare de ce nu latră Codru?

— Ia auzi! Sst. Tăceți! E sub geam.

S'au strâns unul lângă altul și așteaptă. Anișoara s'a ghemuit în poala mamei, de frica lui Moș Crăciun.

Și ușor, ușor, în tăcerea nopții sfinte, un glas blând de sub fereastră începe o colindă:

„Ce vedere minunată

Lângă Vitflaim s'arată.

Cerul strălucea

Ingerul venea

Pe-o rază curată“.

Vocea suna caldă, blândă, ca'n biserică. Cei din casă ascultau înmormuriți.

— Mamă, de ce plângi? Nu auzi ce frumoasă e?

Mama ascultă încrămențită și boabe mari de lacrimi îi brăzdau fața.

— Dragii mei, cum seamănă vocea asta cu vocea lui tăticu. Și el așa cânta.

— Așa e mamă! De aceea ne e așa de dragă colinda asta!

Se strânseseră mai aproape și ascultau cu evlavie de colinda cea frumoasă.

Streinul de afară când îi văzu așa, simți două boabe de lacrimi rostogolindu-se pe obraz, ce se opriră în barba-i mare.

— Auzi mamă, a terminat.

— Ce păcat mamă! De ar mai cânta!

Mama îi strânge la piept pe toți și plânge cu hohote.

— Dragii mei, dragii mei! De-ar fi în viață!

Copiii o mângăie și plâng și ei cu ea. Deodată ușa se deschide. Nici n'au auzit. Abia când Anișoara strigă: „Uite-l mamă pe Mos Clăsun“, au ridicat ochii. În ușă sta un om strein, cu barbă mare și nins de zăpadă de afară. Intr'adevăr semăna cu Moș Crăciun.

— Gheorghe! Pentru Dumnezeu!

Și femeia aproape leșinată, se aruncă în brațele bărbatului.

Acum au înțeles și copiii. Au sărit și ei. L-au îmbrățișat, l-au sărutat, au jucat în jurul lui de bucurie. Era tata! Tata cel drag!

S'au îmbrățișat cu toții par'că erau un singur trup și un singur suflet. Au râs și au plâns de bucurie.

Bucuria cea sfântă din noaptea de Crăciun s'a coborât și în casa lor, aducându-l pe tăticul lor drag, pe care-l credeau dus pentru totdeauna.

Copilul cel sfânt le-a trimis bucuria cea mare!

„Lăudat să fie numele lui în veci“ murmurau par'că buzele lor și în îmbrățișarea lor caldă, au simțit cum se coboară în casa lor binecuvântarea cerească și buzele lor începură să murmure încet:

„Ce vedere minunată

Lângă Vitflaim s'arată“.

Eliza Cioloboc

VENIȚI SUB STEAGUL „ASTREI“

Crăciunul la Români

Puține neamuri creștine vor fi pe pământ cari să fi îmbrăcat praznicul Nașterii Domnului în atâta măreție și sfințenie ca noi românii! Pregătirile pentru Crăciun, începutul sărbătorii încă cu ziua de Ajun, mulțimea obiceiurilor religioase, colinzile cari umple satele încă din Ajun, credință și simțemintele creștine, cuprinse în străvechile colinde, cu melodile lor neîntrecute, participarea activă la vestirea Nașterii a întregii populații, începând dela micii copii cari umblă cu „Moș Ajunul“, până la feciori, la bărbaji, la bătrâni, cari umblă cu colindatul, — e o dovadă de buna și străvechea creștinătate a neamului românesc.

În nicio altă zi peste an, la nici o sărbătoare, neamul nostru nu face o lucrare de mi'ostenie, de iubire a deaproapelui, așa de impunătoare ca la Crăciun! Care dintre cei cu urarea din Ajun sau cu colinda iasă cu mâna goală din casa românului? Colaci și colăcei, făină și carne, fructe, bani, se împart, ca daruri, cu largă mână de orice gospodină română. Sunt oameni săraci în sat, cari adună cu colinda de ajuns mâncare de dulce pentru toate zilele de praz-

nic, pâne poate și pentru o săptămână sau mai mult. E o hărnicie bogată și din partea omului sărac. E o dragoste creștinească, mișcătoare!

Și toate se fac de dragul celui ce s'a născut în ieslea din Bethlaem, Mântuitorul lumii, Isus Hristos.

Din vremuri străvechi creștine ne-au rămas colindele. Unele sunt așa de vechi încât au cuvinte pe cari noi cei de azi nici nu le mai înțelegem, cum e însăși formula „Hai lerui d'a lerui Doamne“? Suntem poporul care are cele mai multe și mai frumoase colinzi între neamurile creștine, ca o dovadă de marea cinstităre ce i-au dat-o Nașterii Domnului încă cei dintâi români încreștinați, căci în unele colinzi mai sunt și urme de credințe păgâne.

Steaua, Crăii, (Irozii) Plugșorul, sunt tot atâtea obiceiuri străvechi prin cari românii preamăresc Nașterea, și cresc farmecul neprețuit al praznicului.

Ar fi un păcat de neiertat ca aceste datini străvechi să fie uitate. Când Crăciunul nu s'ar mai prăznuir cu tot alaiul din vechime, noi românii am înceta să mai fim români

Spre luare aminte!

Pentru ve h i abonati

Unii dintre vechii abonați ai „Foi Poporului“, pretind să le trimitem foaia în continuare, pe motivul că ar fi plătit abonamentul la vechea administrație, când aceasta era condusă de defunctul Nicolae Bratu.

Tuturor acestora le răspundem: noi nu avem nicio legătură cu vechea administrație a foii și deci nu putem să trimitem foaia decât acelor cari s'au făcut abonați dela 26 Aprilie 1943 încoace, dată când „Foaia Poporului“, a reapărut ca organ al „Astrei“. Cu alte cuvinte „Astra“ a preluat dreptul de scoaterea „Foi Poporului“, fără nicio sarcină bănească și fără obligația de a trimite foaia la vechii abonați cari și-ar fi achitat abonamentul înainte.

Veniți ab noștri

Socotim că a sosit vremea, când putem să reamintim, abonaților noștri obligațiile cari le au față de noi, în ceea ce privește plata abonamentului. Până în prezent nu am făcut acest pas, deoarece am avut în vedere că din Aprilie încoace, cetitorii noștri au fost ocupați cu munca câmpului sau unii nu au dispus de parale. Acum, însă, când fiecare și-a strâns recolta și când se găsește o clipă de răgaz și pentru întocmirea unui mandat postal, socotim că nu putem fi în greșală dacă adresăm un călduros apel abonaților să-și plătească abonamentul, ușurându-ne și nouă din sarcinile materiale, pe care le-am suportat timp de mai bine de o jumătate de an, fără a bate la ușa cetitorilor, să ne plătească modestul abonament anual. Trebuie să recunoaștem, că o parte din cetitorii și-au achitat abonamentul încă

din primele zile după ce foaia a reapărut sub conducerea noastră. Alții și-au achitat în cursul timpului. Sunt însă mulți cari nu se gândesc la noi, sau socotesc că vor fi trecuți cu vederea, lăsându-i să citească foaia „pe de grais“. Este această o socoteală pe cât de greșită pe atât de necinstită, care nu poate să onoreze pe un cititor al „Foi Poporului“.

Noi am făcut jertfe însemnate, ca să vă dăm o foaie bună, cu material cât mai felurit și scrisă pe înțelesul tuturor; am suportat cheltuelile cu plata hârtiei, a lucrătorilor din tipografie, a celor din redacție, administrație și expediție; nu am primit nicio subvenție sau ajutor; am trăit și vrem să trăim din și prin puterile noastre și ale abonaților. Ca să putem, însă continua și în viitor cu aceeași hotărâre lupta noastră pentru luminarea țărânilor, pentru cultivarea ideii de unire și de frățescă trăire împreună a tuturor bunilor români, ne adresăm către voi iubii cetitori, cerându-vă să vă achitați abonamentul care este destul de potrivit puterii de plată a cetitorilor noștri.

Așteptăm, deci, să vă trecem în condica bunilor plătitori.

● Cetitorilor cari ne câștigă un număr de 10 abonați, cu plata înainte a abonamentului, le vom da în cinste foaia pe timp de un an; iar acelor ce ne câștigă 5 abonați, vor primi foaia gratuit timp de o jumătate de an.

Frați Români, pașiți în rândurile abonaților „Foi Poporului“, ca să întărim ideea noastră de unire, sub steagul „Astrei“.

Nu uitați și scrieți pe mandat, pe lângă adresa exactă, și numărul sub care primiți foaia, pentru a vă putea confirma primirea abonamentului.

Dela cercurile „Astrei“

Dumineca trecută, delegații „Astrei“ Sighișoara, d-nii Gheorghe Nițoiu și dr. Iosif Ghizdaru au vizitat fruntașa comună Apold, fiind primiți cu multă bucurie și dragoste de toți locuitorii comunei.

În sala școlii primare s'a desfășurat o frumoasă serbare culturală. Oaspeții au fost salutați de către pâr. Ioan Pozd, preotul comunei. A vorbit apoi, d. prof. Gh. Nițoiu despre „Viața românească în Ardeal“, arătând vechimea românilor pe aceste plaiuri. D. dr. Iosif Ghizdaru a vorbit despre groaznică boală care macină atâta lume, despre „Tuberculoză“. Sub conducerea d-lor Roman Lup și Gh. Tarța s'a desfășurat un frumos program, serbarea sfârșind spre mulțumirea celor de față.

„Astra“ Purcăreni

A aranjat o rusiță șezătoare cu coruri, dansuri naționale, declamări de poezii patriotice. A conferențiat inv. Valeriu Banciu, despre Asistența socială.

„Astra“ Vlădeni

A început ținerea regulă a șezătorilor culturale de iarnă, în sala Astrei (cercul cultural). S'au ținut până acum patru șezători la cari au vorbit Ion Matei, dir. școl. despre „Cercul Cultural“, pâr. Alex. Florin despre „Biserica păză a limbii și naționalității“, d. inv. Maria Cârlan despre „Îngrijirea copiilor“, inv. I. Mateiu despre „Rolul cantinelor“ școlare, pâr. Al. Florea despre „Rolul Consiliului de Patronaj“, I. Mateiu despre „Datoriile neamului față de urmașii eroilor“, d-na inv. S. Negulescu despre „combaterea alcoolului“. La ultima șezătoare s'a comemorat ziua de Dec. 1918. Harnic cerc cultural.

Ce vedere minunată

Ce vedere minunată
Lângă Vifleem s'arată!
Cercul strălucea,
Îngerul venea,
Pe-o rază curată.

Păstorilor din câmpie
Le vestește bucurie,
Că'ntr'un mic locaș,
Lâng'acel oraș,
E sfânta Marie.

În coliba păstorească
Vrut-a Domnul să se nască
Fiul Său cel sfânt,
Nouă, pe pământ,
Să ne mântuiască.

Păstorii cum auziră,
Spre locașul sfânt porniră,
Unde au aflat
Pruncul luminat
Și îl preamăriră.

Ef' Iisus, Păstorul mare,
Turmă ca El nimeni n'are;
Noi îl laudăm
Și ne închinăm
Cu credință tare.

Acolo departe, față în față cu inamicul, se bătă dărzenie copiii, frații, părinții noștri. Și le slăbim rezistența, făcând să circule ciunite lansate de inamic.

Atențiune!**Atențiune!****A apărut****Calendarul Astei și al Foii Poporului**

Persoanele cari comandă cel puțin
20 exempl. primesc 25% rabat.

Prețul unui exemplar e de Lei 70.—

Odată cu comanda fiecare comandator
e rugat să trimită și costul
cu mandat postal.

Oricari nu trimit bani înainte prin mandat li se vor
trimit calendare numai cu ramburs, adăugându-se la
prețul de cost și la cheltuielile postale.

CONFECȚIUNI
ȘI MANTOURI DE BLANĂ

A. E.

A. EȘIANU
STR. MITROPOLIEI 5
SIBIU

Atențiune!**Atențiune!****Prima boiaangerie**

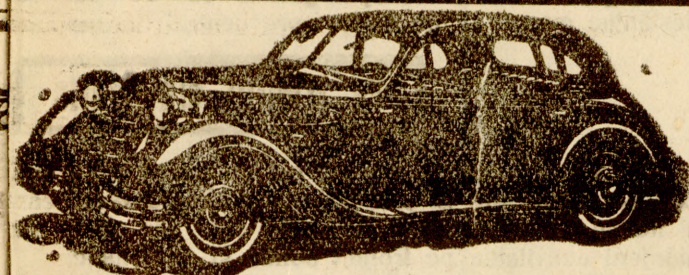
(vopsitorie) și spălătorie chimică românească, în Sibiu.

s'a deschis în str. (Cămpului) (în curte)

sub conducerea d-lui

DUMITRU HANEA

Români, sprijiniți întreprinderile românești!

Învățați să conduceți automobilul!

Școala de Stat, de conducători auto, de pe
lângă Școala Tehnică Industrială din Sibiu, str.
Centurvirilor Nr. 3, Telefon 974, a început în-
scrierile pentru seria Ianuarie-Martie 1944, cari
durează până la 30 Decembrie 1944.

Cei ce se înscriu trebuie să prezinte următoarele acte: Extras de naștere, certificat de naționalitate, certificat de 4 clase primare, certificat de sănătate, cazier judiciar, buletin de analiza sângelui, dovada de înscriere la biroul populației sau o copie de pe ea și 7 fotografii.

Refugiații, premilitarii și fiii de țărani săraci, cari vor să-și facă o meserie din conducerea auto pot obține burse dacă vor înainta cel mai târziu până la 28 Decembrie 1943, prin Direcțiunea școlii noastre sau Direcțiunei Superioare a Moto-Mecanizatorilor din Ministerul Apărării Naționale, toate actele enumerate mai sus plus un certificat de pauperitate.

Informațiunile se dau la Direcțiune și la Telefon 974, iar prospectul va fi trimis ori cărui solicitant.

Taxa este de Lei 8.500.—

De ani îndelungați
sibienii cumpără

Cadourile pentru Crăciun

de la firma

Carol Breitenstein Succ. A. Maier**Sibiu, Piața Regele Ferdinand Nr. 17****Ptr. doamne și copii:**

Tricotaje - Lingerie - Ciorapi - Mănuși -
Fulare - Poșete - Mantale de ploaie, etc.

Pentru domni:

Cămăși - Cravate - Fulare - Mănuși -
Pulovere - Jartiere - Bretele - Mantale
de ploaie, etc.

JUCĂRII

tot ce dorește inima copiilor, găsiți în cea mai mare alegere

în secția de jucării a firmei

R. NUSSBÄCHER**Sibiu, Piața Regele Ferdinand 3****Telefon 562***Minunatul*

Ciorap din mătase naturală

ARWA**5 T 5***aus Jaille*

îl găsiți încă scurt timp
cu Lei 1.098.—

Prețul de export vechiu!

Günter Wachner

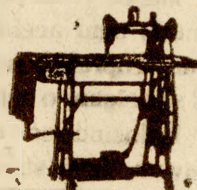
S. I. N. C.

SIBIU, str. Regina Maria 19**Telefon 648****Cadouri practice pentru Crăciun!****Mașini de cusut**

renumita marcă NAUMANN

Aparate — Radio

Kapsch, Tesag, Braun și Eumig

Patefoane — electrice**Plăci de patefon (noulăți)**

Biciclete (pt. domni și doamne) Găsiți la firma
K. SCHENKER, Sibiu, strada Avram Iancu 6

VINURI SPECIALE

din podgorii cu renume
găsiți în permanență la

Pivnițele de vinuri nou înflorite

Dumitru Schiopu

Sibiu, Piața Mică Nr. 25

Cețiți și abonați**„FOAIA POPORULUI“**

INFORMAȚIUNI

= ULTIMELE ȘTIRI =

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — —	Lei 400.—
Pe o jumătate de an — — — —	„ 200.—
Pentru negustori și comercianți — — —	„ 500.—
Insitului și autorității — — — — —	„ 2000.—
Abonament de sprijin — — — — —	„ 5000.—

PREȚUL UNUI NUMĂR — — — — — LEI 7.—

Sărbători fericite!

Cu aceste cuvinte ne adresăm tuturor cetitorilor, colaboratorilor și binevoitorilor noștri sprijinitori. Ce e drept, fericirea și bucuria de sărbătorile nașterii Domnului, a acestui an, este foarte mărginită, mai ales în unele familii românești, în deosebi în familiile refugiaților, sortiți să prăznuiască și Crăciunul anului 1943, tot în pribegie. Dar, să nădăjduim că Dumnezeu cel Atotputernic, care s'a zămislit în peștera din Vifleem și care poartă de grijă la toată suflarea omenească, nu va da uitării neamul românesc și-i va ajuta să prăznuiască, cel puțin la anul viitor, un Crăciun mai cu multă fericire și bucurie, între granizele firești.

Redacția „Foi Poporului“

● **MORTUL CARE CÂȘTIGĂ LA LOTERIE.** Vechiul proverb că norocul îi orb și nimerește de multe ori tot în curtea aceluia care n'are lipsă de el, se adevărește de multe ori. Așa s'a întâmplat și de data asta la Paris, cu un biet funcționar care toată viața jucase la loterie, fără ca să câștige nimica. A jucat până în ceasul morții. Când a murit soția l-a îngropat cu biletul dela loterie, fără a se gândi că ar putea să câștige. Întâmplarea a făcut că la câteva zile după înmormântare, să se tragă loteria și câștigătorul premiului cel mare de cinci milioane de lei, să fie chiar mortul. A trebuit să se ceară învoirea tribunalului, ca să se desgroape... fericitul câștigător al lozului și neamurile să se împărțăsească din norocul său.

● **D. EDUARD BENEȘ IN AUDIENȚĂ LA STA-LIN.** Se anunță că d. Eduard Beneș, fost președinte al republicii Cehoslovace, a fost primit, în ziua de 18 Decembrie a. c., într-o lungă audiență de către Mareșalul Stalin, conducătorul Rusiei. La această audiență, care a avut loc la Moscova, a participat și d. Molotov, însărcinatul pentru afaceri străine al Rusiei.

● **PRIMUL MINISTRU BRITANIC GRAV BOL-NAV.** Intr'una din zilele trecute d. Churchill, primul ministru britanic a căzut la pat bolnav, suferind de pneumonie la plămânil stâng. Cei mai renumiți medici ai imperiului au fost chemați la căpătâiul bolnavului. După părerea unor medici, boala d-lui Churchill s'ar datoră îndelungatelor călătorii cu avionul și cu vaporul pe care le-a făcut în ultima vreme, când a luat parte la conferințele din Orientul apropiat. Se spune că în aceste călătorii, primul ministru britanic a străbătut cu avionul o distanță numai puțin de 16.000 km. Ultimele buletine medicale, anunță o îmbunătățire a stării sănătății. Circulă șvonul că în cazul când din pricina boalei, nu ar mai putea conduce, nu timp oarecare, postul de răspundere, în locul d-lui Churchill va fi numit d. Eden, actualul ministru de afaceri străine al Angliei.

● **Aparat de radio modern, ocazie rară, de vânzare Sibiu, str. Regina Maria 49. Apartamentul Nr. 7**

● **O LIMBĂ PENTRU LUMEA INTREAGĂ.** Un învățat suedez, Dr. Halge Keimer a lucrat o limbă nouă, care să fie vorbită și înțeleasă în lumea întreagă. Noua limbă poartă numele de „limba mondială“ și este făcută din limbile spaniolă, italiană, franceză și engleză.

Intindeți un strat de nisip în podul caselor, pentru a împiedeca efectul bombelor incendiare.

Tipografia „ASTRA“ Sibiu

CENZURAT

Situația pe câmpurile de luptă - în Rusia și Italia

-- Frământări în cercurile diplomatice --

Eram, desigur, mai bucuroși dacă în locul acestei încreștări, am fi putut înfățișa cetitorilor noștri alte preocupări decât acelea ale războiului de azi, a cărui durată a depășit pe aceea a războiului mondial.

Dar, se vede, așa ne-a fost hotărât, ca și Sărbătorile Nașterii Domnului din acest an să le petrecem sub semnul amenințătoarelor guri de foc și al săbiilor pline de sânge, pe care Răsăritul le îndreaptă cu poftă de distrugere și de nimicire, împotriva lumii europene.

Nădejdea, în aceste ceasuri de răspântie, ne este în Cel ce s'a născut în Vifleem, și în brațul protector al bravei noastre oștiri, care își poartă, în ceasurile de față, colindul ne cele înlinsse pământuri ale stepei rusești, unde se duce azi războiul cu înfățișări apocaliptice,

Crăciunul pe front

Aspra iarna rusească a început să-și arate colții — așa anunță, printre altele, ultimele comunicate de războiu. Pe întreaga înălțime a frontului (lung de peste 1800 km.), care începe dela Nord de localitatea Nevel și până la colul Niprului și mai la vale, în Crimeea, șapte grupuri de armate sovietice luptă cu înverșunare, pentru a cuceri o decizie, care ar putea trage mult în câmpul victoriei lor.

Pe unele locuri zăpada este însoțită de ploaie, din care pricină terenurile s'au desfundat simțitor, făcând cu neputință punerea în aplicare a planurilor de luptă, mai cu osebire atunci când e vorba să se dea luptă cu carele tercate (tancurile).

Un oarecare mănuiul de condeiu, care se află pe front, descrie cam astfel înfățișarea terenului și a materialului de luptă pe frontul rusesc. „Noroii se întind pretutindeni ca un nesfârșit ocean vâscos, în care roțile tunurilor se adâncesc până la osii; tancurile înoată cu șenilele (tâlpigile) năclăite de mazăgă, ca niște omizi leneșe; iar infanteriștii se înfundă până la glesne, în pământurile mișcătoare, aducătoare de moarte. Pe alocuri, gerul slab din cursul nopții face o poșghită înșelătoare peste noroiul gros. Picioarele ostentite și amorțite de frig ale ostașilor se afundă, fără veste, în mocirlele adânci, luându-le multora chiar viața. Unde mai pui vântul șuerător de stepă, care peste tot bântuie cu furie, pătrunzând până în osul omului sau al animalului.

Pe frontul de răsărit

În ultimele zile rușii au deslănțuit, în regiunea de miazăzi de localitatea Nevel, în direcția orașului Vitebsk, (în partea de nord a frontului răsăritean) puternice atacuri de sub comanda generalului Eremeka. Comunicate mai proaspete, anunță că în prezent luptele, în această regiune, sunt în plină desfășurare și nu se poate ști dacă frontul acestei bătălii, începute la Septembrie a. c., se va întinde spre nord, către orașul Leningrad. Cu alte cuvinte este prea de vreme, pentru a se putea ști dacă operațiunile din regiunile Nevel, formează începutul unei ofensive sovietice de iarnă în partea de nord a frontului răsăritean.

La cotitura Niprului

Luptele cele mai importante și mai înverșunate par a fi cele care se desfășoară în prezent în regiunea dela marea cotitură a Niprului. În vreme ce la Nord, germanii sunt aceia cari conduc ofensiva, — la sud (la cotitura Niprului) rușii dau lovituri după lovituri, încercând să asigure o spărtură mai adâncă în frontul german.

Folosindu-se de timpul neprielnic observărilor din avion, rușii strâng în spatele întregului front, pu-

ternice și numeroase rezerve, pe cari le aruncă apoi în luptă, oridecâteori simt trebuința.

Lupte tot atât de serioase, se dau și în regiunea orașului Kiev, unul din principalele puncte ale frontului de luptă din răsărit.

„In Crimeea, peste Marea“

unde feciorii, frații și părinții noștri s'au luptat vitejie de feți frumoși, punând în uimire pe tovară de arme germani — situația se pare a fi ceva mopotolită. Ba se spune chiar, că trupele aflate în acest sector se pregătesc chiar de iarnă, dacă nu cumva între timp, Mareșalul Timoscenko, comandantul armelor rusești, nu va mai încerca încă o debarcare pe coastele Crimeii, așa cum a mai încercat și zilele trecute, când Românii s'au dovedit nespuse de înverșunată dând rușilor o lecție pe care nu o vor uita.

Noi trimitem trupelor noastre, apărătoare ale Crimeii, calda urare de: „Sărbători liniștite“, căci de „Sărbători fericite“, nu poate fi vorba, când ele se află departe de valra părintească și sub amenințarea de fiecare clipă a încercărilor de debarcare rusești.

Pe frontul din Italia de sud

Luptele din Italia, cari se întind pe un front de peste 130 km., au cu totul o altă înfățișare, atât din pricina timpului, cât și a terenului și a forțelor angajate în luptă. Pe acest front luptele se desfășoară mai mult pe terenuri muntoase și stâncoase. Trupele aliate fac sforțări nebănuite de mari, de a ajunge încă înaintea Crăciunului, în Roma, capitala Italiei. Pentru ducerea la bun sfârșit a acestui plan, aliații aruncă în lupte un număr covârșitor de trupe și folosesc cel mai iscusit material de războiu. Se spune, că pe o porțiune neînsemnată, anglo-americanii au deslănțuit nu mai puțin de peste 20.000 lovituri de tun. Spunând această lăsam pe cetitorii noștri să-și dea cu socoteala cât de apocaliptică este lupta și pe acest front, unde anglo americanii fac tot ceace le stă în putință, spre a smulge victoria având apoi gândul ca de aci să deslănțue marșul și atacul lor spre centrul Europei.

Pe frontul diplomatic

S'ar crede de către unii, că încâncenatele lupte cari se desfășoară în prezent, atât pe frontul răsăritean și italian, cât și pe cel din Pacific sau din aer, ar stânjeni activitatea pe frontul politic și diplomatic.

Iată însă că lucrurile nu stau tocmai așa. Dimpotrivă! Acum, mai mult ca oricând, luăm parte la desfășurarea unui adevărat războiu politic și diplomatic.

Urmărind cu atențiune activitatea care se desfășoară pe acest front, poți observa, că Rusia este aceea care vrea, cu orice chip, să câștige victoria, atât prin arme cât și prin diplomație.

Dupăce a desființat Kominternul (internaționala a III-a, deci instrumentul politic prin care se adresa întregului continent); dupăce a pășit la așa zisa organizare a bisericii ortodoxe; dupăce a creat așa zisul comitet panslav, (cu scopul de a strânge într'un singur imperiu toate statele slave din Europa); dupăce a numit un Muftiu (șef) al cultului mohamedan din Rusia — Stalin a pășit spre fapte și mai grăitoare, cari trebuie să ne dea de gândit: a încheiat un pact cu Cehoslovacia, pact în dosul căruia (după părerea unora) s'ar ascunde planul Rusiei de a încheia un pact asemenea și cu Polonia, cu scopul de a se folosi cu aceste instrumente politice pentru lăjirea și adâncirea înrăuirilor sale în Europa centrală și pentru a-și asigura victoria diplomatică, în ciuda chiar a anglo-americanilor.

Cu alte cuvinte — încântață de unele izbânzi militare din ultima vreme — Rusia se pare a nu ține seama prea mult de socotelile englezilor și ale americanilor și peste capul acestora ea încearcă, ba chiar impune forța sa în această parte de lume.

Cumpărați-vă Calendarul „Astrei“ și al „Foi Poporului“